

οἱ θαμβούμενοι ὑπὸ ξένης αἴγλης, οἱ προικοθήραι, οἱ θέλοντες νὰ διαθέσουν τὰς θυγατέρας των ἀνευ προικῶς, μία ἐλαφρόκαρδος, κοινὴ, κενὴ, ἡλιθία τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα νεολαία, ὀλίγοι χρηματιζόμενοι εἰς βάρος τῶν πλουσίων, ὅλοι οἱ ἀχαρακτήριστοι, πάντες οἱ μὴ ὑπερήφανοι, ὅλοι οἱ εὐτελεῖς οἱ αἰσθανόμενοι τὴν ἀνάγκην νὰ θυμιῶσιν, πάντες οἱ πωλοῦντες τὰ ἱερώτερα, οἱ κλείοντες τὸ μάτι εἰς τὰ ἀναιδέστερα τολμήματα. Εὐρίσκονται δὲ καὶ δημοσιογράφοι, οἵτινες τὴν ἐπαύριον παρουσιάζουν τὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ στομάχου των ὡς θυμίαμα εἰς τοὺς στήσαντας αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ἀπαθανατίζουν. Ἀθανασίαν ἀντὶ ἀθανασίας, ὁ Ραμπαρὰς, μὰ τ' ὄνομά του, δὲν εἶχεν ἀδικον παρουσιάσας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὴν τολμηρὰν πορνογραφίαν του.

Ὅλοι ὅλοι οἱ Κινέζοι εἶναι δέκα ἕως εἴκοσι· αὐτοὶ συνεκέντρωσαν τὴν ἀθηναϊκὴν διασκέδασιν· ἐπνίξαν πᾶσαν ἄλλην συναναστροφὴν ἢ ἀναψυχὴν· ἡ δὲ βλακώδης κοινωνία, ἡ κοινωνία ἡ ἔχουσα προκάτοχον ἐκείνην τοῦ 62, τὴν ὑπερήφανον, τὴν ἀφελῆ, τὴν γνωρίζουσαν νὰ ζῇ καὶ νὰ εὐθυμῇ καὶ νὰ πολιτευτῇ ἀκόμα, ἐπτηξε καὶ ἐζάρωσεν ὑπὸ τὴν χρυσὴν τῶν Κινέζων χεῖρα καὶ ὅσοι μὲν εἶχον ἀρκετὰ ἐλαφρὰν τὴν συνειδήσιν παρεδῶσαν εἰς τοὺς Κινέζους τὴν ἀξιοπρέπειαν τὴν ἰδικὴν των, τὴν σεμνότητά των θυγατέρων των καὶ τὸ ἀνδρικὸν τῶν υἱῶν των, ὅσοι δὲ εἶχον ἀρκετὴν δύναμιν νὰ ἀντισταθῶσιν ἐμαζεύθησαν εἰς τὰς γωνίας καὶ τὰς ἐστίας των καὶ καλογερέουν.

Ὁ δὲ πολὺς λαὸς ἐργάζεται, ἰδρώνει, σκυθρωπάζει, χάνεται, ἕως οὗ τοῦ μένου ἀρτος καὶ ῥιτινίτης πρὸς συντήρησιν τῶν δυνάμεών του· θὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τῆς σιδηρᾶς αὐτῆς τύχης ὅταν τοῦ λείψουν ὁ ἀρτος καὶ ὁ ῥιτινίτης· ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἔχομεν ἀκόμα καιρὸν.

Ἔως τότε οἱ Κινέζοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολου-

θῶσι τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Καλιβάν.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Δυνατὸν ἄρθρον καλογεγραμμένον ἐδημοσίευσεν ἡ προχθεσινὴ Ἑφημερίς ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῆς ἀκυρώσεως ἐκλογῶν ἀνηλίκων. Κατ' ἀρχὴν δὲν συμφωνοῦμεν μαζὺ τῆς, διότι ἀπαιτοῦμεν σέβας πρὸς τοὺς νόμους· ὁ Σενιέ, ἂν καὶ ποιητὴς, ὡς καὶ ὁ κ. Καμπούρογλος, ἔλεγεν ὅτι ἡ καλλιτέρα ἐλευθερία εἶναι ἡ εἰς τοὺς νόμους ὑποδούλωσις. Ὁ αἰοιδίμος Δεληγιώργης ἦτο ἐναντίος τοῦ νόμου· τὸ παραδεχόμεθα· καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἶναι ἐναντίος τοιούτων περιοριστικῶν διατάξεων, προϊόντων καθαρᾶς στενοκεφαλίας· ἀλλ' ἦτο καὶ ὑπὲρ τῆς παραβιάσεως τοῦ νόμου; Εἰς ἐν μόνον συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς Ἑφημερίδος ὅτι ἂν πρόκειται νὰ κτυπηθοῦν αἱ ἀνηλικιότητες, πρέπει νὰ κτυπηθοῦν δι' ὅλους καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸν νεαρὸν Βουλευτὴν Πυλίας, τὸν εὐαίσθητον φίλον μας Μισυρλῆν.

Δάνειον ὁ δῆμος! Τὸ πρῶτον δάνειον ἐπὶ τῆς νέας Δημοarchίας! Ὅλοι πιστεύετε χωρὶς ἔχρους ἀμφιβολίας ὅτι σκοπὸς τοῦ Δανείου εἶναι ἡ δημοσία ὑγεία, προσεγγίζοντος τοῦ θέρους, καθ' ὃ ἀπαντες πάλιν μὲ παλμούς ἐν τῇ καρδίᾳ θὰ τρέμωμεν διὰ τοὺς φιλτάτους, τοὺς φίλους, τοὺς συμπολίτας, δι' ἡμᾶς αὐτούς. Ὁχι! λοιπὸν, τὸ δάνειον συνωμολογήθη ὑπὸ τῆς νεγρολεβιδι-

στερα καὶ ποτίζουν αὐτοὺς δρόσον καὶ ἄρωμα καὶ μύρα καὶ αὐραν καὶ λήθην καὶ ζάλην καὶ ὕπνον. Αἱ νύμφαι λύουσι τὰ δεσμὰ τῆς ἐρωμένης, τὴν ἐνδύουσι, τὴν ὠθοῦσιν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐραστοῦ καὶ τὴν ἐκδικοῦνται διότι αὐτὴ ἔχει τὸν σύντροφόν της, ἐνῶ αὐταὶ πρὸ πολλοῦ ἀπώλεσαν τοὺς ἰδικούς των. Ὅταν ἡ μέθη παρέλθῃ, ἀπορεῖ πῶς εὗρέθη εἰς τοιαύτην κατὰστασιν.

Εἰς τὸν κῆπον τῆς Εὐθαλίας ἠδύναντο νὰ καταβαίνωσιν ἀφόβως καὶ οἱ μὲν καὶ ἡ δέ· ἀλλ' ὁ Γιάνης ἤθελε λέγει νὰ ἐφαρμόξῃ τὴν γυμναστικὴν καὶ ἐν τῷ ἔρωτι. Διὰ τοῦ παραθύρου τοῦ κάτω πατώματος ἀναρριχώμενος καὶ δι' ὀλίγης ἑλξεως εἰσέβαλλε δεξιότατα εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς ἰδικῆς του. Ἡδύνατο ὅμως καὶ ἐκ τῆς ὀπισθεν πύλης, τῆς πρὸς τὸν κῆπον, νὰ εἰσέλθῃ, ἤρκει ἡ πύλη νὰ εἶναι ἀνοικτὴ ἢ ἐν πρὸς τὴν πύλην παράθυρον δι' οὗ καθέβαλινόντων, ὡς ἔλεγεν, εἰσεπήδα. Ἡδύνατο ἀκόμα ἐπικινδυνωδεστέρας ἀναβάσεις νὰ ἐπιχειρήσῃ, διότι ὁ Γιάνης ἦτο τοιοῦτου χαρακτήρος, ὥστε νὰ διασκεδάζῃ περισσότερο ἀπὸ τὴν αὐτοσχέδιον αὐτὴν γυμναστικὴν ἢ ἀπὸ τὰ ἐρωτικὰ του κόλπα.

Τὸ πρῶτον φαντεθὺ ἐδουλοεῦθη πολὺ ἡ Εὐθαλία νὰ τὸ ὑποσχεθῇ· εἶχε τόσους φόβους· τῆς μητρὸς της, τῆς γειτονιάς καὶ πρὸ πάντων τοῦ ἐνὸς διὰ τὸν ἄλλον καὶ τοῦ ἄλλου διὰ τὸν ἕνα· ἔπρεπε νὰ λάβῃ φοβεράς προφυλάξεις· νὰ συνδυάσῃ τὰς κινήσεις της μαθηματικῶς· νὰ ψυθμίσῃ τὰ στρατηγήματά της οὕτω ὥστε ν' ἀπατήσῃ,

ὡς ἐνόμιζε, καὶ τοὺς δύο· ὁ μέγας της φόβος ἦτο νὰ μὴ συλλάβῃ τὸν Θεαγένη ὁ Γιάνης καὶ τὸν Γιάνην ὁ Θεαγένης· ἐκάστου δ' αὐτῶν πάλιν ὁ μέγας φόβος ἦτο μήπως ἀνακαλυφθῇ ἀπὸ τὰ γέλοια τὰ ὁποῖα μόλις κατάρθωσεν νὰ πνίξῃ, ὅταν ἡ Εὐθαλία δῆθεν ὡς θῆλος Μακιαβέλης ἠρώτα μετ' ἀδιαφορίας τὸν ἕνα περὶ τοῦ ἄλλου, πότε κοιμάται, πότε λείπει, πότε δὲν θὰ ἔλθῃ, πότε θὰ ἔλθῃ, ἂν θὰ ἔλθῃ, διὰ νὰ ὑποσχεθῇ ἀσφαλῆ εἰς τὸν ἄλλον συνέντευξιν. Καὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι πεπεισμένη περὶ τούτου· πολλάκις ὥρας ὀλοκλήρους ἐκόλλα τὸ γλυκύ της πρόσωπον ἐπὶ τοῦ παραθύρου, περιμένονσα νὰ φύγῃ ὁ εἰς διὰ νὰ πετάξῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἄλλου, ἂν δὲ ἀπελάμβανε τὴν μίαν συνέντευξιν, τί ἀγωνία νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν της εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὴν θύραν, εἰς τὸ δωμάτιον, ἂν ἦναι φῶς, διὰ νὰ προλάβῃ νὰ παρολισθήσῃ ὡς νυκτερὶς καὶ σώσῃ τὴν τιμὴν τῆς σημαίας της. Καὶ ὅλα αὐτὰ, ἐνῶ δύο εἰργάζοντο διὰ νὰ προλάβωσι τοιοῦτον κίνδυνον, συμφωνοῦντων πάντοτε ἀμφοτέρων τῶν ἐραστῶν διὰ ν' ἀπουσιάζῃ ὁ εἰς ἀπὸ τῆς δεῖνος μέχρι τῆς δεῖνος ὥρας, ὅταν ὁ ἄλλος κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἀπελάμβανε κυριολεκτικῶς τὸ ἐρωτικόν του ἡμισυ. Αὐτοὶ ἦσαν τόσον εὐχαριστημένοι! Ἦνοιξαν ἐν τῷ φοιτητικῷ των βίῳ ὅασιν τόσῳ τερπνῇ, τῆς ὁποίας διπλὴν ἠντλουν ἀπόλαυσιν, τὴν ἀπόλαυσιν τὴν ἐκ τοῦ ἔρωτος, τὴν ἀπόλαυσιν των ἐκ τῆς ἀπάτης· δὲν εἶχον δὲ καμμίαν ἀφορμὴν νὰ ζηλοτυπῶνται· καὶ οἱ δύο ἐπαίζον

κῆς νεολαίας τοῦ συμβουλίου πρὸς ἐξαγορὰν τοῦ Θεάτρου! 140,000 δρ. διὰ Θεάτρον, ἐνῶ μετὰ τρεῖς τέσσαρας μῆνας δὲν γνωρίζομεν ἀκόμα ἂν δὲν θὰ ἔχωμεν τρομερωτέραν τῆς περυσινῆς τὴν ἐπιδημίαν! Περὶ νεοῦ, περὶ ὑπονόμων, περὶ ἀπολυμάνσεως, περὶ ἀποπάτων, περὶ τειχισμού μανδρῶν, περὶ καταστροφῆς τῆς ὀλίγας μέτρας ὑπὸ τοὺς πόδας μας ἐκτεινομένης Κοπροπόλεως, ὡς τὴν εἶχε περιγράψει ἐν τῷ Αἰῶνι ὁ καλὸς Ἀρχιτέκτων μας κ. Καφταντζόγλους, περὶ τούτων πάντων τίποτε, κύριε Δήμαρχε, τίποτε, κύριοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι!

Πιστεύομεν ὅτι αὐτοὶ οἱ κύριοι ὁμογενεῖς οἵτινες συνήλθον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν ἵνα συσχεθῶσι περὶ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς, θὰ ἐπρότειναν ὡς τὸ κυριώτερον ἀντιφάρμακον τοῦ τύφου τὴν ἀνέγερσιν χειμερινοῦ θεάτρου, διότι ὅσον διὰ τὸ καλοκαίρι αὐτοὶ μεταβαίνουν εἰς τὰ λουτρά, τὸν δὲ χειμῶνα δὲν μποροῦν νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν ποντικώτρυπαν τοῦ παλαιοῦ θεάτρου!

Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πολιτικὸς ἐξόριστος κ. Γαλανάκης, ἀριστος λιθογράφος, διακριθεὶς εἰς ἔργα σπουδαιότατα, οἷα ἦσαν οἱ λιθογραφικοὶ πίνακες οὓς συμπεριέλαβε τὸ Σύμπαν καὶ οἱ πέρυσιν ἐκδοθέντες Ἀστρονομικοὶ Πίνακες, ἔργον τοῦ αὐτοῦ, τυχὼν πολλὰς βραβεῖων τῆς τέχνης του, ἀριθμῶν μεταξὺ τῶν καλλιτέρων ἔργων τοῦ ὠραίου λιθογραφικῆς εἰκόνας τῆς Ἀνατινάξεως τοῦ Ἀρχαδίου, συνέστησε λιθογραφικὸν Κατάστημα ἀπέναντι τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δέχεται παντὸς εἶδους λιθογραφικὰς ἐργασίας. Συνιστῶμεν θερμότατα τὸ νέον Λιθογραφικὸν Κατάστημα, διότι γνω-

ρίζομεν τὴν καλλιισθησίαν καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ διευθύνοντος αὐτό.

Μία συμβουλὴ καθ' ἡμέραν.

(Ἰδε «Νέαν Ἑφημερίδα» Τετάρτης).

Ὁν. ὁ ζευζέκης, γεν. τοῦ ζευζέκη, δοτ. τῷ ζευζέκη, αἰτ. τὸν ζευζέκην, κλ. ὦ ζευζέκη! Πληθυντικὸν δὲν ἔχει.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΥΓΡΟΥ.

Ἀναπτύσσει θεατρικὴν θέρμην ἡ Σύρα, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ζηλεύσουν αἱ Ἀθηναί. Ἄν θέλετε καλὰ καλὰ, ἐν Σύρᾳ δὲν βασιλεύει ὁ Γεώργιος, ἀλλὰ ἡ Κιαραμόντε, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι πολὺ δυσάρεστον δι' ἐκεῖνον, ὅχι, δι' ἡμᾶς θέλομεν νὰ εἰπώμεν. Εἶναι τόσον ποιητικὸν μία πόλις νὰ θεραπεύῃ μίαν κόρην, καὶ κόρην ὡς τὴν Κιαραμόντε. Ἡ θεραπεία ἐνὸς εἶναι κοινή· ἀλλ' ἡ θεραπεία πολλῶν πρὸς μίαν προδίδει δημόσιον αἶσθημα πολλῆς καλλιισθησίας.

Ἀκούσατε πῶς ὁ ἐκ Σύρας ἐπιστολογράφος μας περιγράφει τὰς προπαρascευὰς τῆς ἐν τῷ θεάτρῳ Εὐεργετικῆς τῆς Κιαραμόντε:

«... Πλὴν προκαταβολικῶς, ἐάν τις δύναται νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν πολλῶν σημειῶν, ἐκ τῶν μετακομιζομένων ἀνθοδεσμῶν, καναρινίων καὶ περιστερῶν, ὧν τὰ πλεῖστα ἐκ Σμύρνης καὶ Ἀθηνῶν ἐχομίσθησαν, ἐκ τῆς προθυμίας

Ἡ Εὐθαλία ἀφ' ἑτέρου εἶχε τὸν σκοπὸν τῆς ἐννοουσε νὰ δοκιμάσῃ καὶ τοὺς δύο· νὰ δῇ ποῖος τῆς πάει καλύτερα, ὅπως δοκιμάζει διαφόρου ἀριθμοῦ γάντια, εἰς τίνα ἡδύνατο νὰ ἀναφλέξῃ τοιαύτην πυρκαϊὰν τὴν ὁποίαν μόνον τὸ καταιῶνμα (ντοῦς) τοῦ γάμου νὰ δύναται νὰ κατασβέσῃ. Καὶ δὲν καταλαμβάνω διατί ὅ,τι κάμνομεν ἡμεῖς περὶ τῶν φορβᾶδων μας, εἰς ὧν δοκιμάζομεν πέντε ἢ δέκα καὶ ἐκλέγοντες ἐπὶ τέλους μίαν, νὰ μὴ δύναται νὰ κάμουν καὶ αἱ γυναῖκες περὶ ἡμῶν, ἀφοῦ τὰ ἐννέα δέκατα ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τοῦλάχιστον τάξει κατορθοῦν καὶ καθβαλκεύουν τοὺς συζύγους των. Εἶναι καὶ οἱ ἄνδρες ὡς οἱ ἵπποι. Ὁρατός τις ἵππος πολλάκις ἔχει ἀπόκρυφα ἐλαττώματα, τὰ ὅποια μόνον ἡ συκὴ ἵππασία ἀνακαλύπτει. Ἡ Εὐθαλία μας ἤρχισε πλέον νὰ πείθῃ ἐαυτὴν—ἦτο τόσον ἐλαστικὴ εἰς τὰς ἡθικολογικὰς τῆς σκέψεις—ὅτι δὲν πράττει μεγάλην ἀνηθικότητα δοκιμάζουσα δύο ἑραστάς· εἶχε σχεδιάσει καὶ τὴν ἀπολογίαν τῆς, ἐάν τυχὸν συνελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ ὑπὸ τοῦ ἄλλου· θὰ ἔλεγε, προκειμένου νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ μέλλον τῆς, ὡφείλε προηγουμένως νὰ δοκιμάσῃ καὶ ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς, ὅπως καὶ οἱ ἄνδρες δοκιμάζουν· καὶ ἡδύνατο νὰ αὐτοσχεδιάσῃ περὶ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ὁλόκληρον φιλοσοφίαν, ὅτι παντὸς γάμου δέον νὰ προηγηθῇ ἔρως δοκιμαστικός, ὅτι εἶναι ἀτυχὴ τὰ ζεύγη ἐκεῖνα τὰ ὅποια παραδίδονται ἀμέσως ἐξ ἐμπαθοῦς ἔρωτος εἰς τὴν πεζότητα τοῦ γάμου, πρὶν δοκιμάσῃ τὰς ψυ-

χὰς καὶ τοὺς χαρακτῆρας των. Αἱ συνεντεύξεις εἶναι ἀριστον μέσον δοκιμασίας· ἀπὸ ὁμιλίας εἰς ὁμιλίαν, ἀπὸ χειραψίας εἰς χειραψίαν, ἀπὸ φιλήματος εἰς φίλημα, ἀπὸ χασμῆματος εἰς χάσμημα, γνωρίζονται, προσεγγίζονται, συναλλάσσονται καὶ ἡ διακρίνουσι τὸ μεταξὺ τῶν ὑφιστάμενων χάσμα ἢ ἀνακαλύπτουν τὴν χρυσὴν ἀρμονίαν τῶν καρδιῶν των. Πολλάκις μία εὐφυολογία ἀποκαλύπτει ψυχρὰν ὡς πάγον καρδίαν. Ἐνίοτε ἐν δάκρῳ ἀναβλύζον, εἰς τόνος φωνῆς, μία ἀστείότης, ὁμιλία ἱλαρὰ, μαλακότης χαρακτῆρος, μία παροδικὴ ὡς ἐλαφρὸν τεμάχιον συννέφου κρίσις, χρησιμεύει ἕκαστον τούτων ὡς δᾶς ἥτις φωτίζει τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ἐξ ἧς ἀναφαίνεται, ὡς ἀπὸ ἀρτεσιανοῦ φρέατος ὕδωρ, ἔρως ἢ μῆτος, μοχθηρία ἢ ἀφοσίωσις, πτερὸν ἀγγέλου ἢ οὐρὰ σατανᾶ. Τῶν ἀληθειῶν τούτων τὸ ἐνστικτὸν ἠῦξεν, ἐμεγάλονεν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς φίλης μας, ἥτις διὰ πεζοτέρων εἰκόνων ἐδικοιολόγει τὴν Εὐθαλίαν πρὸ τῆς Εὐθαλίας. Εὐρίσκεσαι, ἐκέπτεσο, εἰς χορὸν καὶ σὲ προσκαλοῦν τρεῖς ὁμοῦ νέοι εἰς βάλς· πρέπει ν' ἀποκρούσῃς τὰς δύο προσκλησεις διὰ νὰ δεχθῇς μόνον μίαν; Οὕτω καὶ ἐν τῷ ἔρωτι σοὶ προσφέρουν δύο νέοι τὴν καρδίαν των, μὴ ποιοῦντες ἀμέσως προτάσεις γάμου· θὰ ἦτο βάρβαρον ν' ἀποκρούσῃς τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο ἀγνώστων καὶ νὰ δεχθῇς τὸ ἄλλο, ὅπως θὰ ἦτο μωρὸν δεχομένη τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς σου πολῦτιμον ἐκ καμελιῶν ἀνθοδέσμων παρὰ θερμοῦ σου φίλου ν' ἀποδιώξῃς ἄλλην παρὰ φίλου ἐπίσης